

nytte Beskikkelsen, skal have Kontor i eller ved København, er foreslaet af Retsplejeudvalget med den Begrundelse, at den gældende Regel, der faktisk udelukker Provinssagførerne fra Højesteretsproceduren, ikke skønnes rimelig under moderne Kommunikationsforhold.

Til §§ 30—34.

Jfr. Bemærkningerne til Lovforslag 1925—26 §§ 31—35, med hvilke Paragraffer nærværende Lovforslag stemmer overens, dog at man paa indtrængende Hentstilling fra Sagførerraaet og i Overensstemmelse med Retsplejeudvalgets Standpunkt har henlagt Suspensionsmyndigheden til Sagførerraaet i Stedet for til Undersøgelsesdommeren. Forslagets § 30 bliver herved overensstemmende med § 14 i Lovforslaget 1923—24.

Til §§ 35 og 45.

Jfr. Bemærkningerne til Lovforslag 1925—26 §§ 36 og 49, med hvilke Paragraffer nærværende Lovforslag stemmer overens.

Til §§ 36 og 38, 1ste Del.

Disse Forslag svarer til Lovforslag 1925—26 §§ 37 og 39, 1ste Stykke, men er supplerede med en af Retsplejeudvalget foreslaet Tilføjelse, ifølge hvilken Spørgsmaal til Vidnet om dets tidligere Vandel og Vidnets Svar sker skriftligt, jfr. ogsaa Folketingets Forhandling 1925—26 Sp. 4287 og 4317—18. Forslaget tilsigter, at man — bortset fra de sjældne Tilfælde, hvor Parterne under den senere Retsforhandling mener at maatte omtale et Vidnes tidligere Vandel — undgaar det for Vidnet pinlige, der ofte vil være forbundet med i et offentligt Retsmøde at skulle besvare det heromhandlede Spørgsmaal mundtligt.

Til §§ 37, 38, 2den Del, 40, 46, 2det Stykke, 116, 117 og 127.

Jfr. Bemærkningerne til Lovforslag 1925—26 §§ 38 m. fl., med hvilke Paragraffer nærværende Lovforslag stemmer overens.

Det bemærkes, at Retsplejeudvalget og Østre Landsret har fraraadet disse Forslag eller i hvert Fald deres Optagelse i Retsplejeloven.

Til § 39.

Svarer til Lovforslag 1925—26 § 41, dog at man har udeladt Forslaget om en

Forhøjelse af Vidnegodtgørelsen dels for at undgaa Forøgelse af det offentliges Udgifter paa dette Omraade, dels fordi man med Retsplejeudvalget, der har fraraadet Forhøjelsen, maa være enig i, at det vilde være meget betænkeligt at forøge de allerede for Tiden betydelige Omkostninger, der for den private er forbundet med at føre Proces.

Til §§ 41, 63 og 64.

Angaaende Ændringerne i Retsplejelovens § 225 Nr. 6 og § 468 henvises til Bemærkningerne til Lovforslag 1925—26 §§ 46 og 75, med hvilke Paragraffer nærværende Lovforslag stemmer overens.

Ændringerne i § 225 Nr. 9—11 og § 475 er en Følge af, at Forordning af 28. Marts 1845 er ophævet ved § 53 i Tinglysningslov Nr. 111 af 31. Marts 1926.

Til § 42.

(Retsplejelovens § 234).

Henvielsen til §§ 657 og 669 bør slettes, efter at disse 2 Paragraffer er blevet ophævede ved Lov Nr. 300 af 30. Juni 1922 §§ 50 og 56.

Til §§ 43 og 72.

Jfr. Bemærkningerne til Lovforslag 1925—26 § 47, med hvilken Paragraf nærværende Lovforslag stemmer overens for saa vidt angaar Retsplejelovens § 268, 3die Stykke, Punkt f. og h.

De andre Ændringer i § 268 er af formel Natur og skyldes ligesom Ændringerne i Lovens §§ 511 og 517 Lov Nr. 343 om Retsforholdet mellem Husbond og Medhjælpere af 6. Maj 1921.

Til §§ 44 og 48.

Jfr. Bemærkningerne til Lovforslag 1925—26 §§ 48 og 53, med hvilke Paragraffer nærværende Lovforslag stemmer overens.

Til § 46, 1ste Stykke.

Jfr. Bemærkningerne til Lovforslag 1925—26 § 51, 1ste Stykke, hvormed nærværende Lovforslag stemmer overens.

Til §§ 47, 50 og 88, 2den Del.
(Retsplejelovens §§ 320, 331 og 596, 1ste Stykke, Punkt 3).

Dette Forslag gaar ud paa, at Udgifterne ved Tilvejebringelsen af Højesterets-ekstrakter i borgerlige Sager altid skal udredes af Parterne, ikke blot undtagelsesvis, som foreslaet i de 2 tidligere